

Zmagovalna Pokrajina št. 2

Zdenko Vrdlovec

Portorož – Letošnji, doslej 11. festival slovenskega filma, ki se je v soboto zvečer v portoroškem Avditoriju sklenil s podelitvijo nagrad, je imel dve značilnosti: veliko (že skoraj preveliko) število filmov glede na kratek (štiridnevni) festivalski rok in dobro organizacijo, ki je med filmske projekcije vpletla še vrsto drugih prireditvev (predstavitve knjig, razne okrogle mize) in poskrbela, da je vse potekalo brezhibno. Organizacijo festivala je letos prevzelo podjetje Umco, ki sicer pod vodstvom **Sama Ruglja** izdaja filmske knjige in brezplačni reviji *Premiera* in *Bukva*. K drugi značilnosti torej nimamo pripomb, glede prve pa je že treba reči, da bi vsaj tako imenovani tekmovalni program mirno lahko shajal brez koprodukcij (še posebno, ker gre samo za takšne z manjšinskimi slovenskimi deležem), kot tudi nekaterih slovenskih filmov, tako tistih, ki jim je Filmski sklad naklonil subvencijo, kot tistih, ki so nastali v neodvisni produkciji in jim je sklad financiral povečavo na filmski tržak.

Neka posebnost letošnjega festivala je bila namreč tudi ta, da sta si tekmovalni program skoraj enakomerno delila Filmski sklad in neodvisna produkcija, ki se je razlikovala od »skladovskih« filmov le po tako imenovanih produkcijskih standardih. Seveda je prav, da jih festivalska žirija (v sestavi Demeter Bitenc, Marko Crnković, Mateja Valentinčič in Miha Hočevvar, predsednik) upošteva, a ni treba, da jih še poudarja, če vesno za najboljši film (sicer povsem pričakovano) podeli filmu iz skladovega nacionalnega programa *Pokrajina št. 2* po scenariju in v režiji **Vinka Möderndorferja**. Ta film je prejel še več drugih nagrad vesna – za najboljšo stransko žensko vlogo (**Maja Martina Merljak**), za najboljšo scenografijo (**Duško Milavec**) za najboljšo fotografijo (**Dušan Joksimović**), za najboljšo glasbo (**Borut Kržišnik**) in celo (ali manj pričakovano) za režijo (**Vinko Möderndorfer**). Prav tako je precej presenetljiva nagrada za scenarij, ki sta jo osvojila **Metod Pevec** in **Feri Lainšček** za *Hit*

Prizor iz nagrajenega filma Pokrajina št. 2 (na sliki Maja Martina Merljak, ki je prejela tudi nagrado za najboljšo stransko vlogo, in Marko Mandič)

poletja. Vesno za najboljšo glavno žensko vlogo je prejela **Marjeta Slamič** (odlična v filmu *Za vedno* Damjana Kozoleta), za najboljšo moško vlogo pa **Evgen Car** v kratkem filmu *Vučko* Matevža Luzarja. Kot najboljši kratki film je žirija nagradila *Vem Jana Cvitkoviča* (čeprav je *Dih* Igorja Šterka izvrstno pokazal, kako se v kratki formi uprizori nekaj, za kar so se prenekateri filmi mučili v celovečerni), vesno za najboljši animirani film je osvojil res imeniten *Čikorija an kafe Dušana Kastelica*, vesno za posebne dosežke pa je prejela filmska poema

Mala apokalipsa **Alvara Petriciga**. Kot najboljši študentski film je bil nagrajen *Vučko* **Matevža Luzarja**. Žirija kritikov (Saša Goropevšek, Joe Valenčič in Zdenko Vrdlovec) je za najboljši film izbrala *Lajf* v režiji **Vita Tauferja**, žirija revije Stop (Miha Brun, Karpo Godina in Maja Weiss) pa je sklenila, da je »Stopova igralca leta« **Renato Lenčec** (v filmu *Lajf*) in »Stopova igralka leta« **Marjeta Slamič** (v filmu *Za vedno*). Kodakovo nagrado za najboljšo fotografijo je prejel **Simon Tanšek** (direktor fotografije v koprodukcijskem filmu *Ljubezen in drugi zločini*).

Prizor iz Cvitkovičevega filma Vem, ki je dobil nagrado za najboljši kratki film (na sliki Niko Novak).